

Поступак почиње након подношења захтева Уставном суду. Општи услови за подношење захтева су следећи: захтев се мора предати у писменом облику; он мора садржати потпис подносиоца захтева (или његовог/њеног правног заступника); мора бити приложена пуномоћ која подносиоцу омогућава да буде заступан пред Уставним судом. Поред тога, из захтева мора бити јасно ко га подноси, на шта се односи, против кога је захтев усмерен, коју одлуку подносилац захтева оспорава, те мора садржати образложење и доказ.

Посебни захтеви укључују и спецификацију прекршених основних права и слобода, правноснажну пресуду (или њену копију) или меру којом су повређена људска права, идентификацију државног органа против кога се жалба подноси, као и меру финансијског задовољења и разлоге за њега, ако га подносилац жалбе тражи.

Штавише, у захтеву подносилац жалбе може захтевати да Уставни суд донесе привремену меру којом се суспендује ступање на снагу оспорене правноснажне пресуде. Привремена мера се укида ако разлози за њено доношење престану да постоје или ако Уставни суд донесе одлуку о основаности случаја.

Уставни суд не изводи доказе нити доказује чињеничне околности случаја, као што то чине редовни првостепени судови, јер Уставни суд је суд који се бави правима, а не чињеницама (осим ако се чињенице односе на изборе). Другим речима, Уставни суд надгледа да ли редовни судови у довољној мери штите основна права и слободе, из угла уставом загарантованих људских права, где спадају и сукоб два права (индивидуално право и јавни интерес), као и да ли је редовни суд примерено одредио равнотежу између њих или је, на пример, неосновано ставио једно право изнад другог. Уставни суд разматра и да ли су закључци редовног суда произвољни (својевољни), неоправдани са тачке гледишта уставности или очигледно неосновани, као и да ли је дошло до кршења људских права и слобода.

Уставни суд врши контролу законитости и уставности свих врста избора у Републици Словачкој, одлучује о распуштању или суспензији активности политичких партија и покрета, о резултатима референдума, о опозиву председника Републике, заштити јавног интереса, процесуирању председника Републике, као и о томе да ли сам Суд има дисциплинске или друге надлежности у погледу председника или потпредседника Врховног суда или јавног тужиоца, односно даје сагласност за њихово кривично гоњење и хапшење.

Због тога је Уставни суд не само крајња инстанца за оцену уставности закона, већ он надзире и рад Врховног суда и осталих органа државне власти. Такав положај установе огледа се у свакодневном доношењу одлука, у поступку који је пажљиво и примерено осмишљен и праћен извесном мером суздржаности. У случајевима када је присутна сумња или